

МВС УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ПРЕДСТАВНИЦТВО ФОНДУ ГАНСА ЗАЙДЕЛЯ В УКРАЇНІ

**МЕДІАЦІЯ В СУДОВІЙ, ПРАВООХОРОННІЙ
ТА ПРАВОЗАХИСНІЙ СИСТЕМАХ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(30-31 травня 2019 року)

Одеса – 2019

УДК 347.9:347.127.15(08)
М42

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Медіація в судовій, правоохоронній та правозахисній системах:
М42 матеріали міжн. наук.-практ. конф., м. Одеса, 30-31 травня 2019 р.
— Одеса: ОДУВС, 2019. — 253 с.

УДК 347.9:347.127.15(08)

*Балтаджи П. М.,
кандидат юридичних наук, доцент,
декан факультету № 4 ОДУВС*

ГУМАНІЗМ: ІДЕЯ, СВІТОГЛЯД, ПРИНЦИП ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ

Протягом історії поняття гуманізму змінювалось, наповнювалось новим змістом і значенням. Європейський варіант гуманізму це результат інтеграції античних ідей і християнського світогляду. В епоху Відродження гуманізм проголошувався ідеалом суспільних відносин, принципом державної політики, сутністю освіти, науки, культури. Через століття сфера тлумачення залишається необмеженою, полісемантичний термін знайшов закріплення у багатьох терміносистемах: філософія, соціологія, психологія, економіка, юриспруденція. Разом з тим загальнонауковим є розуміння гуманізму як світогляду, відкритої, динамічної системи, в основі якої ланцюг цінностей – природа – людина – суспільство.

Сьогодні ідея гуманізму і її реалізація в суспільстві набула нової актуальності, вічна тема залишається предметом наукових досліджень і публічних дискусій. Дослідниками пропонуються нові підходи, напрями, критерії гуманізації, аналізуються історичні тенденції і об'єктивні фактори впливу. В цілому процес гуманізації характеризується як посилення людяності, справедливості у суспільному житті, визнання цінності людини як особистості, її право на вільний розвиток і виявлення своїх здібностей, утвердження пріоритету блага людини як критерію оцінки суспільних відносин.

Універсальність ідеї поваги до людини і її інтересів, на перший погляд, не викликає сумнівів. Разом з тим, існує позиція щодо залежності змістовного навантаження поняття від певного історичного і соціокультурного контексту. Гуманізм є соціокультурним феноменом, на основі якого, в залежності від цивілізаційного ґрунту і ціннісного середовища, виникають нові соціальні форми. Автор критично оцінює тенденцію універсалізації тлумачення поняття гуманізму і підтримує багатополарний, глобалізаційний підхід до інтерпретації політико-правового гуманізму у певному культурному середовищі.

Дискусійним є висновок дослідника про залежність поняття гуманізму від ментальності і культури народу.

Важко заперечувати вплив технологічних, економічних, соціальних, культурних, наукових і екологічних факторів на процеси гуманізації. Головним критерієм, незалежно від напряму гуманізації, виступає свобода особи. Заперечення індивідуальної свободи перша ознака дегуманізації. Процес дегуманізації є наслідком складних, як об'єктивних, так і суб'єктивних тенденцій. З одного боку, з часів традиційного суспільства людина була «вбудована» в соціальні рамки, обмежена у можливостях самовизначення і самореалізації. З іншого, на шляху до свободи люди втратили зв'язок з природою, дистанціювались від соціальних інтересів, стали егоїстами, споживачами масової культури. Наука і техніка дали можливість володіти світом, межі свободи сучасної людини здаються умовними. Масове, індустріальне суспільство «проковтнуло» особу. Індивідуальність розчинилась у технократичній культурі. Непомітно для себе, і що важливо, добровільно, люди поступились свободою, втратили здатність критично мислити, робити вибір і нести відповідальність.

У пошуках нового гуманістичного ідеалу набуває цінності ідея суспільного договору, ідея партнерських відносин між особою і суспільством, гарантом яких має виступити держава. Курс на гуманізацію – основна теза модернізації державної політики багатьох країн.

Демократія і права людини історично невід'ємні від гуманізму. Честь і гідність людини, повага до прав і свобод, визнання відповідальності особи перед собою і суспільством, законність, правопорядок – цінності, що поєднують гуманізм і право. Очолює перелік правових цінностей – справедливий, прийнятий на демократичних засадах закон. Актуальність закону визначається колом інтересів і особливостями людського співіснування. Право - це наука про мистецтво жити в суспільстві, а закон - прояв людяності.

Закономірною визнається взаємозалежність гуманізму і справедливості. Гуманізм, як світогляд, стає інструментом реалізації прав, а дієвість механізмів демократії – запорукою гуманізації.

Нажаль ідейне обґрунтування не гарантує результат. Слід звернути увагу на відсутність чіткої інтерпретації політико – правового гуманізму і особливостей його інституціоналізації. Теоретичне розуміння ідей тісно пов'язано з механізмом їх реалізації у суспільному житті завдяки нормативному закріпленню і практичному застосуванню.

У країнах пострадянського простору триває науково-практична дискусія навколо модернізації норм публічного права у напрямі гуманізації. Протягом останніх років були внесені зміни у законодавство багатьох країн пострадянського простору, цей шлях обрала і Україна. Гуманізм виходить на перший план серед принципів формування сучасної, національної, правової системи. Однак чи орієнтована законотворчість на людину і її інтереси, чи є закон ефективним юридичним засобом захисту прав?

З позиції абстрактного розуміння права, другий розділ Конституції України є доказом гуманізації законодавства, формальною гарантією захисту прав, закріпленням потенційних можливостей. В цьому контексті документ повністю відповідає гуманістичним ідеям.

Залишається дискусійним питання гуманізації кримінального законодавства.

На законодавчому рівні обговорюється перспектива гуманізації покарань, декриміналізації економічних злочинів та внесення змін у Кримінальний кодекс України. Звертається увага на ризик правової патології – невідповідність санкції принципу соціальної справедливості. Розширення судового розсуду сприймається як загроза довільного застосування закону і корупційний фактор.

Оцінюючи якісні параметри змін, які відбуваються у сфері гуманізації законодавства, виникає питання про відповідність нормативних положень реаліям сьогодення. На фоні зростання соціальної нерівності, криміналізації суспільства, розширення меж судового розсуду, орієнтація на інтереси людини виглядає сумнівною. Сьогодні ми потребуємо відновлення зв'язків один з одним, усвідомлення і поваги до наших відмінностей, а також визнання того внеску, який кожен з нас може зробити у розвиток суспільства. В таких умовах найважливішими шляхами розбудови справедливого та гуманного суспільства, слід визнати заохочення людей до поваги один до одного та до вирішення конфліктів у разі їх виникнення на відновних засадах та за допомогою процедур примирення. Пріоритет принципів гуманізму, справедливості, добра і моралі, вимагають реалізації якісно інших підходів урегулювання конфліктів, більш ефективних шляхів до порозуміння конфліктуючих сторін. Саме тому на сучасному етапі розвитку українського суспільства, як один з перспективних та ефективних способів альтернативного вирішення конфліктів, з повним правом може розглядатися медіація.

Список використаних джерел:

1. Сучасний словник іншомовних слів./ О. І. Скопненко, Т. В. Цимбалюк. – К.:Довіра, 2006. – 789с.
2. Свиридов Б. Реформування кримінальної юстиції з позиції подальшої гуманізації кримінальних покарань. // Правовий тиждень. – 2018. - № 17-18.
3. Подковенко Т. О. Інститут медіації: зарубіжний досвід та українські перспективи // Актуальні проблеми правознавства. – 2016 – Вип. 1. – С. 26-29.

ЗМІСТ

Авдєєва А. В. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ В ДІЯЛЬНОСТІ МЕДІАТОРА.....	5
Албул С. В. ДО ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	7
Андрієнко І. С. ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ ЯК ВИД ПРИМИРНОЇ ПРОЦЕДУРИ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ.....	11
Бабанін С. В. ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО НАБУТТЯ СТАТУСУ МЕДІАТОРА В УКРАЇНІ.....	15
Балтаджи П. М. ГУМАНІЗМ: ІДЕЯ, СВІТОГЛЯД, ПРИНЦИП ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ.....	18
Безпалова О. І. ВПРОВАДЖЕННЯ ПРАКТИКИ МЕДІАЦІЇ В ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ПРОФІЛАКТИКИ ВИПАДКІВ НАСИЛЬСТВА У ДИТЯЧОМУ СЕРЕДОВИЩІ (НА ПРИКЛАДІ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	21
Берендєєва А. І. ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ У ПРОТИДІЇ БУЛІНГУ.....	24
Боксгорн А. В. ПРАВОВАЯ ПРИРОДА СОГЛАШЕННЯ ПО РЕЗУЛЬТАТАМ МЕДІАЦІЇ.....	29
Бондар В. В. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ УКРАЇНИ.....	31
Будяченко О. М., Цапушел І. М. ЩОДО МЕДІАЦІЇ, ЯК АЛЬТЕРНАТИВНОГО СПОСОБУ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ.....	33
Вайда Т. С., Кузнєцов О. І. ПРИМИРЕННЯ МІЖ ПОТЕРПІЛИМ І ПРАВОПОРУШНИКОМ ЯК ВИД МЕДІАЦІЇ В СИСТЕМІ ФАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	36
Воробель У. Б. ВИМОГИ ЩОДО ОСОБИ МЕДІАТОРА: ДОСВІД ПОЛЬЩІ.....	40
Герашенко С. О. МЕДІАЦІЯ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ.....	47

Головацький О. О. МЕДІАЦІЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ США: ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД.....	51
Голуб В. О. ВИКОРИСТАННЯ МЕДІАЦІЇ В ГІБРИДНИХ МЕТОДАХ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ.....	55
Голуб О. А. МЕДІАЦІЯ У ПРОЦЕСІ МИРОБУДУВАННЯ: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ.....	58
Грищенко О. А., Марченко О. А. «ПРИМИРЕННЯ» ТА «МЕДІАЦІЯ»: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ЇХ СПІВВІДНОШЕННЯ.....	61
Домброван Н. В., Домброван О. І. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ І КРИТЕРІЇ МЕДІАЦІЇ.....	64
Дришлюк В. І. СПІВВІДНОШЕННЯ МЕДІАЦІЇ, МИРОВОЇ УГОДИ ТА ПРОЦЕДУРИ ПРИМИРЕННЯ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ.....	69
Дулгер В. В. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА МЕДІАЦІЯ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ...	73
Дутко А. О., Заболотна М. Р. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	76
Журавель А. В. ДО ПИТАННЯ ПРО РОЗВИТОК МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	80
Заєць О. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	86
Звонок О. С. ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАЦІЇ В ЛУГАНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ІМЕНІ Е. О. ДІДОРЕНКА.....	88
Кленка Д. І. ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ.....	92
Ковальова О. В. РОЛЬ МЕДІАЦІЇ ТА ІНШИХ АЛЬТЕРНАТИВНИХ СПОСОБІВ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ В ПОЛЩЕЙСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ...	97
Конопельський В. Я., Плужник О. І. ПОНЯТТЯ МЕДІАЦІЇ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ.....	101
Корнієнко М. В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	105

Коссак В. МІСЦЕ МЕДІАЦІЇ В СИСТЕМІ СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ....	109
Крестовська Н. М. ЕТИЧНІ ЗАСАДИ МЕДІАЦІЇ.....	112
Кривега Д. В., Кулик Л. М. МЕДІАЦІЯ ЯК ОДНА З ФОРМ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ БУЛІНГУ.....	115
Кривонос Л. Я. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ МЕДІАЦІЇ В ПРАКТИЧНІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	118
Кубаєнко А. В. ПРОЦЕДУРА МЕДІАЦІЇ ЯК ФОРМА ВИРІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СПОРУ.....	122
Кузніченко С. О. АЛЬТЕРНАТИВНІ СПОСОБИ ВИРІШЕННЯ ПРАВОВИХ СПОРІВ: ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКА МОДЕЛЬ...	125
Кузніченко О. В. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК МЕДІАЦІЇ.....	128
Кузьмініх А. Ю., Афанасенко С. І. МЕДІАЦІЯ ЯК ФОРМА ЗАХИСТУ ПРАВ.....	131
Куракін О. М., Кубарєв І. В. ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАЦІЇ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ.....	134
Куцик К. ДО ПИТАННЯ МЕДІАЦІЇ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ...	137
Маковій В. П. ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА СУТНІСТЬ МЕДІАТИВНИХ УГОД....	140
Матвєєва Л. Г., МЕДІАЦІЯ ТА ПРАВОВА КУЛЬТУРА: ПРОБЛЕМА ВЗАЄМОВПЛИВУ.....	145
Медведенко Н. В. МЕДІАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ВИХОДУ З КОНФЛІКТУ.....	147
Медведенко С. В. КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ У МЕДІАЦІЇ.....	150
Меркулова В. О. ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ПОТЕРПІЛОЇ ОСОБИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВОСУДДІ.....	154
Меркулова Ю. В. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ МЕДІАЦІЇ В ЮРИДИЧНИХ КОНФЛІКТАХ.....	157

Мирза С. С. ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ МЕДІАЦІЇ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ З АНГЛОСАКСОНСЬКОЇ І РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЮ ПРАВОВИМИ СІМ'ЯМИ.....	161
Мішина Ж. В. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	165
Нікітін А. А. МЕДІАЦІЯ, ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД ПЕРЕГОВОРНОГО ПРОЦЕСУ.....	167
Ніколаєв О. Т., Ніколаєва Д. О. РОЛЬ ПОСЕРЕДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УРЕГУЛЮВАННІ ЕТНІЧНИХ КОНФЛІКТІВ.....	170
Олашина А. О. МЕДІАЦІЯ У СПОРАХ ПРО РОЗПОВСЮДЖЕННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	176
Олейниченко О. М. МЕДІАЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ ФОРМИ ВІДНОВНОГО ПРАВОСУДДЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В РАКАХ ПЛЮТНОГО ПРОЕКТУ «ПРОГРАМА ВІДНОВЛЕННЯ ДЛЯ НЕПОВНОЛІТНИХ, ЯКІ Є ПІДОЗРЮВАНИМИ У ВЧИНЕННІ ЗЛОЧИНУ».....	178
Пишна А. Г. ОСОБЛИВОСТІ ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ ДЛЯ УРЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СПОРІВ.....	179
Піскунова О. М. ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАЦІЇ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ.....	184
Поліщук О. В., Славінська І. В. УГОДИ ЯК СПОСІБ ПРИМИРЕННЯ СТОРІН.....	188
Прудка Л. М., Мельниченко М. ПІДГОТОВКА МЕДІАТОРІВ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СТАНДАРТ...	191
Прудка Л. М. ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕДІАТОРА.....	194
Рак Ю. МЕДІАЦІЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ВИКЛИКИ.....	198
Ребриш А. С. ОСНОВНІ МОДЕЛІ МЕДІАЦІЇ В СУДОВІЙ СИСТЕМІ.....	200
Рудой К. М. РОЛЬ МЕДІАЦІЇ ПІД ЧАС УЧАСТІ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНИХ ОПЕРАЦІЯХ З ПІДТРИМАННЯ МИРУ І БЕЗПЕКИ.....	203

Русавський В. О. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ МЕДІАЦІЇ.....	208
Середницька І. А. ПЕРЕВАГИ МЕДІАЦІЇ, ЯК СПОСОБУ ВРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТІВ.....	213
Сірко В. С. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕДІАЦІЇ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРАВ.....	216
Степанова Т. В. ЩОДО РЕАЛЬНИХ ТА УДАВАНИХ ПЕРСПЕКТИВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕДІАТОРА.....	221
Сухарєва А. О. МЕДІАЦІЯ ЯК МЕТОД ВИРІШЕННЯ СІМЕЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	223
Ульянова Г. О., Ульянов О. І. ПОМИЛКОВІ УЯВЛЕННЯ ПРО МЕДІАЦІЮ.....	227
Форос Г. В. МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ В ОСВІТНІЙ ГАЛУЗІ.....	229
Хаджирадєва С. К. МЕДІАЦІЯ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	231
Цільмак О. М. ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ, ЯКІ ОБУМОВЛЮЮТЬ ТА ДЕТЕРМІНУЮТЬ ЕМОЦІЙНИЙ НЕЙТРАЛІТЕТ МЕДІАТОРА.....	234
Шаповалова І. О. МЕДІАЦІЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ: УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КОНЦЕПЦІЯ.....	237
Шелевер Н. В. МЕДІАЦІЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ.....	239
Шмаленко Ю. І. НЕУПЕРЕДЖЕНІСТЬ ТА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ПРИНЦИПИ МЕДІАЦІЇ.....	244

Наукове видання

**МЕДІАЦІЯ В СУДОВІЙ, ПРАВООХОРОННІЙ ТА
ПРАВОНАХОДИСНІЙ СИСТЕМАХ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
30-31 травня 2019 року

Підписано до друку 27.05.2019.Формат 60х90/16. Папір офсетний.
Гарнітура «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк.14,8 арк.
Віддруковано з готового оригінал-макету. Наклад 100 прим.

Видавець і виготовлювач ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.